

Team Belgium

Drie jaar geleden leerde sportminnend België Ann Wauters kennen toen ze de laatste cut haalde voor Sportvrouw van het jaar. Hoewel een paar keer verkozen als beste speelster van Europa, maakte ze jammer genoeg geen schijn van kans. Wauters stond in het Belgisch vrouwenbasketbal al heel snel op eenzame hoogte. In de winter sterspeelster in Europa, in de zomer een contract bij New York in de vrouwelijke NBA of, zoals deze zomer, in de Koreaanse competitie. Wauters beleeft nu haar vierde tropenjaar op rij. En dan was er nóg een team dat haar wilde, vandaag meer dan ooit: Team Belgium.

Volgens alle kenners is de missie van de basketbalvrouwen een doodgeboren kind, maar niettemin is er nu voor de tweede keer op rij een mars-order opgesteld om een zwaar gesubsidieerd Team Belgium via het EK naar de Olympische Spelen te brengen. Alles draait rond Ann Wauters, want de Belgische basketbalvrouwen zonder Wauters, dat is zoals de 4x100 zonder Gevaert, of het Fed Cupteam zonder Henin en Clijsters.

Vooraleer te investeren werd de sterspeelster geconsulteerd. Die had er zin in, maar de coach kon beter. Toevallig wist ze wel een goeie wonen, dus ging Bloso achter Laurent Buffard aan, haar Franse ex-coach bij Valenciennes. Buffard werd een van de eerste buitenlanders die het Vlaams statuut van topsporttrainer kreeg. Zelf kreeg Wauters een statuut op maat. Geen mens die de slimme, welbespraakte en bovendien hoogst sympathieke Ann Wauters kan verwijten dat ze daarbij voor het onderste uit de kan ging. De fout ligt bij de hogere sportinstanties in dit land, die, niet gehinderd door kennis van het internationale basketbal en bij uitbreiding de topsport, zondigden tegen een van de basisprincipes van nationale ploegen: iedereen gelijk voor de wet. Wat Tony Parker bij Frankrijk, Manu Ginobili bij Argentinië, Pau Gasol bij wereldkampioen Spanje en Dirk Nowitzki bij Duitsland of, dichterbij ons, Didier

Door Ann Wauters meer geld te geven voor minder verplichtingen, werd gezondigd tegen een van de basisprincipes van nationale ploegen: iedereen gelijk voor de wet

Mbenga bij de Belgian Lions niet vroegen en ook niet kregen, kreeg Ann Wauters op eenvoudig verzoek wel: meer geld voor minder verplichtingen. (Voetnootje: voor Nowitzki kon Duitsland met ING wel een sponsor aantrekken die zijn portretrecht kocht.)

Met de speciale privileges aan een sterspeelster is het deksel van de doos van Pandora. Een opstand binnen het basketbalteam werd nog niet de kop ingedrukt. Er is nu een tijdelijke basketbal-

vrede, maar het virus van 'het apart statuut' heeft inmiddels andere sporten besmet. Neem nu het vrouwenvolleybal. Als er een teamsport in België toekomst heeft, dan wel het vrouwenvolleybal. Vorig jaar misten ze op een paar punten na de kwalificatie voor het WK. Daar kan het basketbal alleen maar van dromen. In dat nationale team draait ook alles rond één sterspeelster: Virginie De Carne. Zonder De Carne geen team. Ook zij denkt aan meer geld, maar zover kwam het niet. Toen de volleybalbond er niet eens in slaagde om haar verzekering in orde te brengen voor een serie vriendschappelijke interlands, zegde De Carne af. Zoals het er nu naar uitziet, speelt ze niet meer voor Team Belgium en de kans bestaat dat ze van paspoort wisselt. Dat is bijzonder jammer, want volgend jaar organiseert België zelf het EK volleybal voor vrouwen. De Vlaamse topsport heeft geld met hopen. Als de overheid minder geld rechtstreeks aan de atleten zou geven en meer zou besteden aan het invullen van topsportprogramma's of randvoorwaarden als verzekeringen, dan zouden de sterren geen argumenten hebben om een voorkeursbehandeling te bepleiten.

DOOR VALERIE HARDIE

KORTRIJK ● Vandaag begint voor de Belgian Cats de jacht op een olympische ticket. Om in Peking te geraken moet de nationale vrouwenbasketploeg zich voor het EK 2007 plaatsen. En om daar te raken, moeten ze eerst een pre-kwalificatietoernooi met Letland en Slowakije zien te overleven.

Op het EK van 2003 stormde de nationale vrouwenploeg naar een zesde plek. Een puike prestatie die bij de sportinstanties van dit land de hoop deed opflakkeren. Zou België eindelijk nog eens met een team op de Spelen geraken? Het duurde uiteindelijk meer dan een jaar voor er geld op tafel kwam. In 2005 kenden het Bloso en het BOIC het vrouwenbasket een A-statuuut toe, met als aange-naam gevolg dat er tot 2008 elk jaar 225.000 euro aan subsidies worden uitgekeerd. Het team werd op alle vlakken professioneler omringd, zoals ook

bleek uit de aanduiding van Laurent Buffard tot nationale coach in januari 2006.

Niet toevallig werd het Buffard. Die kende Ann Wauters al lang. Hij was de regisseur en zij zijn 'star' die Valenciennes meermaals in vuur en vlam zetten met Europese triomfen. Los van zijn expertise zou Wauters, die zich niet beschikbaar had gesteld voor de kwalificatiecampagne voor het EK 2005, met Buffard aan het roer misschien sneller geneigd zijn om toch mee te doen.

Wauters bléék ook bereid om zich te engageren voor de Belgian Cats maar niet voor

BLOSOBAAS CARLA GALLE:

Geen kwaad woord over de anderen, maar zonder Ann Wauters maakte dit project weinig kans

een habbekrats. Zij stelde financiële eisen en die waren heel wat groter dan die van haar ploegmaats. De sportinstanties, benauwd bij de gedachte aan een forfait van hun sterspeelster, stemden ermee in. Dat was niet naar de zin van enkele collega's, met een stevige woordenwisseling in de vestiaire als resultaat. "Dat kan niet", momperde er een-tje, die nu - toeval of niet - niet meer bij de selectie hoort. "Ann kreeg het toen fel te verduren", herinnert een sportfunctionaris zich. "En ik twijfel eraan of ze er daarna nog veel zin in had. Het probleem was dat de meisjes hoorden waaien dat Ann tien keer meer zou verdienen dan hen. Dat fabeltje probeerden we de wereld uit te helpen."

'Ergens snap ik het wel'

"Ergens snap ik wel dat Ann méér vraagt", zegt een insider, "maar dat is ongewoon bij een nationale ploeg. Kijk naar Amaya Valdemoro, die net als Ann bij Samara speelt. Ook zij is een Europese klepper maar ze wordt geen cent meer betaald dan de anderen bij de Spaanse nationale ploeg. Het kan zijn dat clubs hun speelsters naar waarde betalen, maar het lijkt me fout om dat ook bij een nationale ploeg toe te passen."

Toen ze wisten dat Wauters méér kreeg dan hen, eisten de andere speelsters ook een extraatje. Na lang onderhandelen werd er

■ Ann Wauters redeneert dat loon naar werken niet te veel gevraagd is als zij haar carrière riskeert voor de nationale ploeg en een voorbeeldrol hoort te vervullen.

een deal bereikt. "Voor dat akkoord er was, kreeg Ann ongeveer drie keer meer betaald dan de anderen", weet iemand. "Na dat akkoord ongeveer twee keer. Maar in mijn ogen was de eis van die meisjes onterecht. Ann Wauters is wereldklasse. Je kunt geen appels met peren vergelijken."

Het absurde was dat er een 'rangorde' opgesteld werd. Ann Wauters kreeg als enige het label A+. Speelsters als Anke De Mondt en Nele Deyaert zaten in A, aanvoester Medvedeva is slechts een B waard en studenten als Sara Bas zitten in C. Het laat zich raden dat aan elke letter een andere verloning kleefte. Zo is er van gelijkheid onder de speelsters al helemaal geen sprake meer.

Ann Wauters wil zelf niet te veel woorden vuilmaken aan de hele heisa. De discussie was een ver van aangename ervaring maar, zo redeneert zij, als zij haar carrière riskeert voor de nationale ploeg (een blessure is nooit veraf) en als zij een voorbeeldrol hoort te vervullen, dan is loon naar werken niet te veel gevraagd.

Carla Galle, de grote baas van de sportadministratie Bloso, hoorde dat de betere verloning van Wauters voor heibel zorgde in de nationale ploeg maar snapt niet goed waarom die eigenlijk nodig was. "Zonder afbreuk te doen aan de andere speelsters, maar zonder Ann Wauters maakte dit project weinig kans. Je mag echt niet vergeten hoe cruciaal en essentieel zij wel is. We zijn nagegaan welke financiële inspanningen wij konden doen. (Bloso staat in voor de verloning van Wauters, het BOIC voor de anderen, VH) Vergeet ook niet dat het een specifiek actie-punt is in het Topsportactieplan om binnen dit en een paar jaar een nationale ploeg op de Spelen te krijgen."

Plooien gladgestreken

Op de vraag of een speelster niet voor de eer van het vaderland hoort te spelen, zucht Galle. "Een terechte vraag. Kijk, je moet realistisch zijn. De tijd dat basketbal een amateursport was waarbij het een eer was om voor je land te mogen spelen, is voorbij. Belangrijk is dat er zich met Ann Wauters een opportuniteit aandiende. Ofwel zet je een project op en doe je er alles aan opdat het lukt, ofwel doe je niets en haal je geen Spelen. Dat dat voor bepaalde strubbelingen kan zorgen, lijkt me normaal." Een voor-aanstaand sportbestuurder is het met haar eens. "Je denkt toch ook niet dat Justine Henin alleen voor de eer naar de Spelen is gegaan, zeker?"

Het argument 'zonder Ann geen Spelen' valt niet overal in goede aarde en wordt meteen gecounterd. "Het klopt dat België geen Spelen haalt zonder Ann maar zonder de andere speelsters haalt ook Ann de Spelen niet", klinkt het. "Blijkbaar wordt vergeten dat de Cats zich zonder Ann in de A-reeks moesten zien te handhaven. Basket is en blijft een ploegsport. Me dunkt dat er geen onderscheid tussen de speelsters mag worden gemaakt."

Voorlopig zijn de plooiën gladgestreken. Het hele team staat als één vrouw achter Ann Wauters, die er intussen ook weer zin in heeft. Vandaag moet Letland eraan willen de Belgian Cats hun kansen op het EK en de Spelen gaaf houden. Als ze in 2007 in Italië geraken, volgt ongetwijfeld een nieuwe ronde van harde onderhandelingen. "De ploeg is nu professioneel genoeg om het verleden aan de kant te schuiven maar als we het EK halen, is dat een thema dat zeker nog besproken zal worden."

870

wedstrijden heeft Andre Agassi gewonnen in zijn lange carrière. Van zijn in totaal 1.144 wedstrijden gingen er 274 verloren. Dat is slechts 24 procent. En maar janken bij zijn afscheid. Geef ons dan maar de Rode Duivels.

1

kwalificatiewedstrijd konden onze jongens tot nog toe winnen, in Armenië. En meteen was het feest. **Jelle Van Damme** hing tot groot jolijt van een ieder de clown uit in het vliegtuig. Waarschijnlijk nog compleet tureluurs nadat hij woensdagavond constant dolgedraaid was door zijn Armeense tegenstander. We zijn nu even diens naam kwijt maar het was vast en zeker een supertalent.



FOTO BELGA

1,96

meter meet Daniel Van Buyten. Dan is het natuurlijk niet moeilijk om tussen twee Armeense ukken een bal in doel te koppen. Maar kom, ere wie ere toekomt. Hij is de bevrijder van het vaderland en als bondscoach Vandereycken daar bovendien speciaal op getraind heeft, is dat zeer verstandig.

2009

is de einddatum die nu op het contract van Olivier Deschacht bij Anderlecht prijkt. Twee jaar extra en als nu ook de bondscoach nog eens aan hem wil denken, is Deschachts carrière stilaan geslaagd. En zijn nachtrust hersteld. "Ik lig er wakker van", antwoordde hij op de vraag waarom hij er bij Vandereycken nooit bij is. Te weinig uitgerust waarschijnlijk.

13

doelpunten scoorde de Mannschaft tegen San Marino. Er zijn geen kleine ploegen meer, klinkt het in België als onze tegenwoordigers geen potten kunnen breken tegen ploegen of landen van tweede of derde garnituur. Fout. Er zijn geen kleineré ploegen meer dan die van ons.